

9 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νεκταρίου μητροπολίτου Πενταπόλεως τῆς ἐν Αἰγύπτῳ, τοῦ θαυματουργοῦ, τοῦ καὶ κτήτορος τῆς ἐν Αἰγίνῃ Ἱερᾶς Μονῆς τῆς Ἁγίας Τριάδος τῶν μοναζουσῶν, κοιμηθέντος ὁσίως κατὰ τὸ ἔτος ,αθρκ'(1920).

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΠΕΝΤΑΠΟΛΕΩΣ ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ

Ποίημα Γερασίμου Μοναχοῦ
Μικραγιαννανίτου

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος ἧ Πα ρ

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν ^Δ _δ ευ λο

γη με νος ο ερ χο μενοςεν ο νο μα τι Κυ ρι ου ^π _ρ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

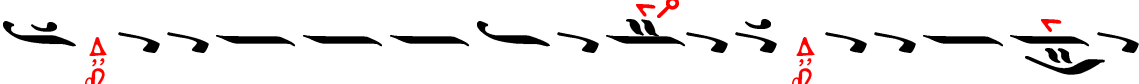
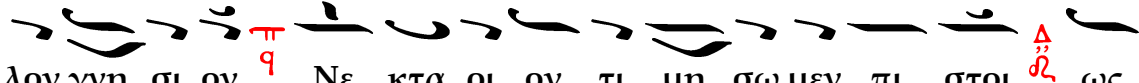
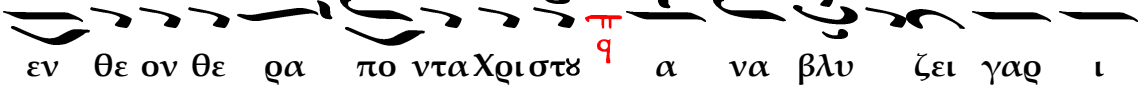

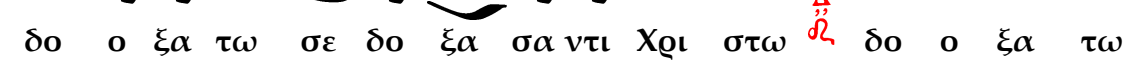
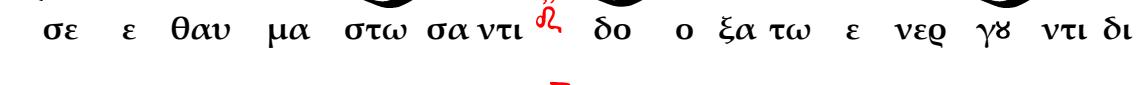
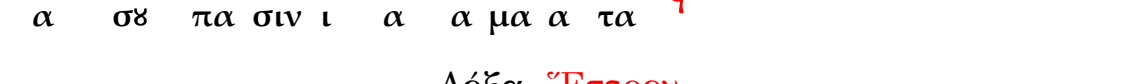
Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν ^Δ _δ ευ λο

γη με νος ο ερ χο μενοςεν ο νο μα τι Κυ ρι ου ^π _ρ

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

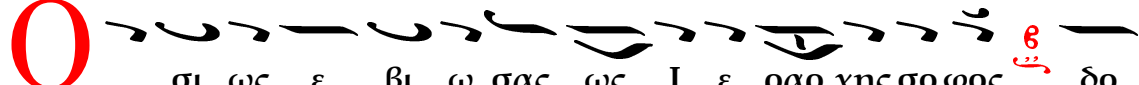
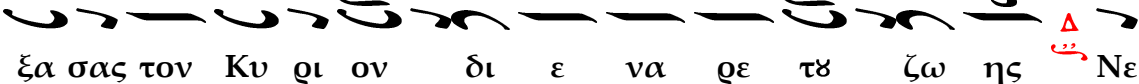

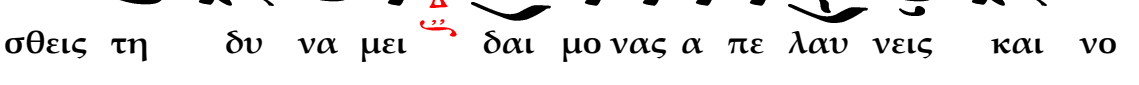
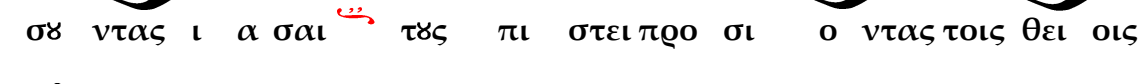
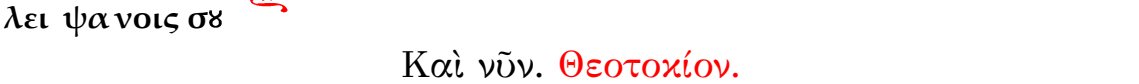
Τῆς ἐρήμου πολίτης. ᾠχος ἧ Πα ρ

Σ η λυ βρι ας τον γο νον και Αι γι νης τον ε φο

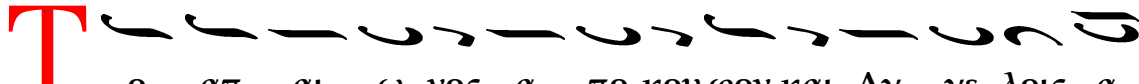

 ρον ^Δτον ε σχα τοις χρο νοις φα νε ε ντα ^Δα ρε τη ης φι

 λον γνη σι ον ^π9 Νε κτα ρι ον τι μη σω μεν πι στοι ^Δως

 εν θε ον θε ρα πο ντα Χριστ^π9 α να βλυ ζει γαρ ι

 α α σεις παντο दा पास ^Δτοις ευ λα βως κραυ γα ζσ σι ^π9

 δο ο ξα τω σε δο ξα σα ντι Χρι στω ^Δδο ο ξα τω

 σε ε θαν μα στω σα ντι ^Δδο ο ξα τω ε νε ρ γσ ντι δι

 α σσ πα σιν ι α α μα α τα ^π9

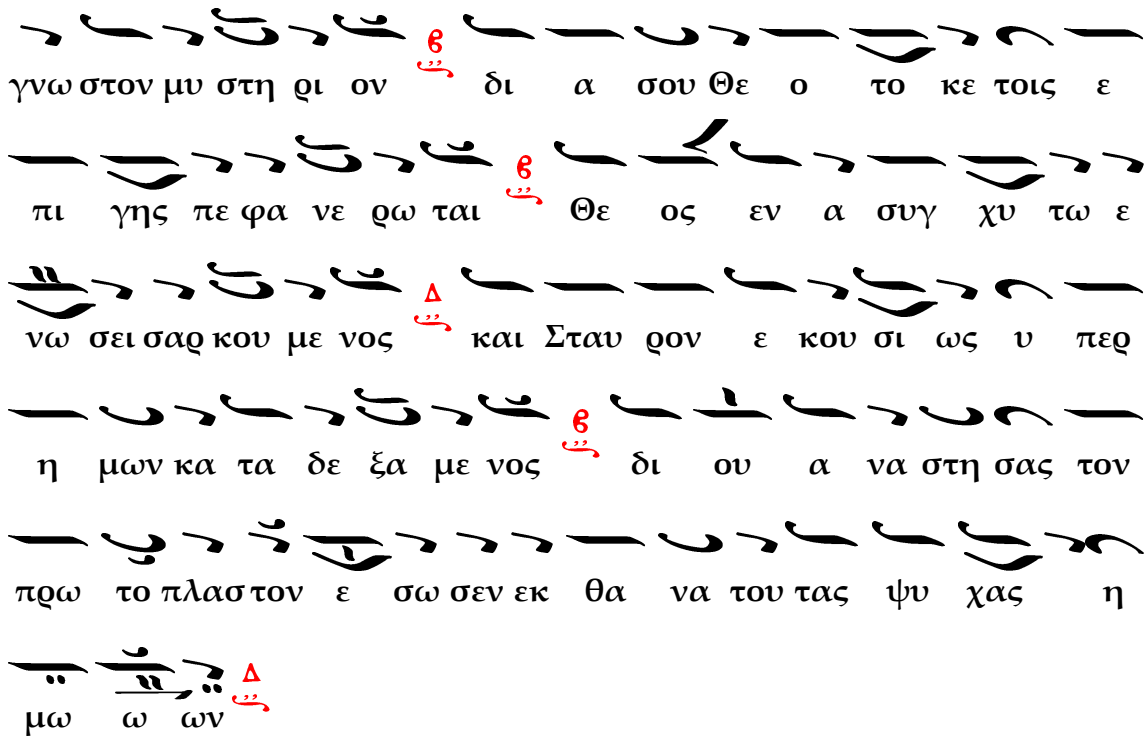
Δόξα. Ἔτερον.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος ^Δ Δι-Θ

O σι ως ε βι ω σας ως Ι ε ρα ρ χης σο φος ^εδο

 ξα σας τον Κυ ρι ον δι ε να ρε τσ ζω ης ^ΔΝε

 κτα ρι ε ο σι ε ^εο θεν τσ Πα ρα κλη τσ δο ξα

 σθεις τη δυ να μει ^Δδαι μο νας α πε λαυ νεις και νο

 σσ ντας ι α σαι ^ετς πι στει προ σι ο ντας τοις θει οις

 λει ψα νοις σσ ^ε

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

T ο απ αι ω νος α πο κρυ φον και Αγ γε λοις α

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ πολυέλεος τοῦ ἁγίου]

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὡς ἥλιος λαμπρός, ἐν ἐσχάτοις τοῖς χρόνοις, ἀνέτειλας ἡμῖν, τῇ ὀσίᾳ ζωῇ σου, Νεκτάριε ὄσιε, καὶ πρὸς δόξαν καὶ αἴνεσιν, πάντας ἡγείρας, Χριστοῦ τοῦ πάντων Δεσπότη, τοῦ σὲ δείξαντος, δεδοξασμένον σε Πάτερ, θαυμάτων δυνάμεσι.

Δόξα. Ὅμοιον.

Ίάσεις δαφιλεῖς, καθ' ἐκάστην ἡμέραν, πηγάζει θαυμαστῶς, θεϊκῆ χορηγία, ἡ πάντιμος κἀρα σου, μυστικῶς κατευφραίνουσα, τῇ τοῦ Πνεύματος, μυρεψικῆ εὐωδία, τοὺς προστρέχοντας, μετ' εὐλαβείας καὶ πόθου, τῇ σῇ Μονῇ Ἁγίε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αἱμάτων ἐξ ἀγνῶν, τὸν Δεσπότην τῶν ὄλων, τεκοῦσα καὶ ὃ ἦν, μὴ τραπέντα μηδόλως, παρθένος διέμεινας, μετὰ τόκον τὸν ἄφραστον· ὅθεν ἅπαντες, τὰ μεγαλεῖά σου Κόρη μεγαλύνομεν, καὶ τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, σωθῆναι ἐλπίζομεν.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὴν καθαρότητα, τῆς πολιτείας σου, καὶ τὴν εὐθύτητα, Πάτερ τῶν τρόπων σου, ὡς προσφορὰν πνευματικῆν, δεξάμενος ὁ Δεσπότης, ἰαμάτων κρήνην σε ἐν Αἰγίνῃ ἀνέδειξε, τοῖς πιστῶς προστρέχουσι,

τοῖς ἀγίοις λειψάνοις σου, τοῖς νέμουσιν ὁσμὴν οὐρανίαν, πᾶσι καὶ θεῖαν εὐωδίαν.

Δόξα. ᾠχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Καταπλήττει ἀληθῶς, τὰς διανοίας τῶν πιστῶν, ἡ δοθεῖσά σοι σοφέ, θαυμάτων χάρις ἐκ Θεοῦ, ἡ ἐν τοῖς λειψάνοις σου ἐνεργουμένη. Ὅθεν τῇ Μονῇ τῇ σῆ συρρέουσι, πλήθη εὐσεβῶν, ἐκ πάσης τάξεως, καὶ οἱ νοσοῦντες ὑγίαν λαμβάνουσι, τῇ ἀντιλήψει σου Ἄγιε, ἐν εὐφροσύνῃ, Χριστὸν ὑμνοῦντες, τὸν ἀγιάσαντά σε Ὅσιε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ τῶν ὄλων συνοχεύς, καὶ τῶν αἰώνων Ποιητής, συνεσχέθη ὑπὲρ νοῦν, ὄλος τῇ θεῖα σου γαστρί, μὴ ἀποστάς τῆς Πατρικῆς μονῆς Ἄχραντε, διπλοῦς δὲ ἐκ τῆς σῆς, μήτρας προέδραμεν, ἄνθρωπος ὁμοῦ, καὶ Θεὸς τέλειος, καὶ τοῦ Ἀδάμ τὴν φύσιν ἐθέωσε, καὶ πάντα κόσμον διέσωσεν. Αὐτὸν δυσώπει, Θεογεννητορ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

* * *

[ΠΟΛΥΕΛΕΟΣ]

[Ὁ Πολυέλεος· Ψαλμὸς ρλδ' (134). Δοῦλοι Κύριον. Ψαλμὸς ρλε' (135). Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ. Εἶτα ἡ ἐκλογή· Εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον καὶ λοιποὺς ἱεράρχας.

Ὁ ἱερεὺς τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἠυλόγηταί σου τὸ ὄνομα...]

* * *

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

ᾠχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὁρθοδόξων δογμάτων ἐρμηνευτής, διδαχῶν θεοφθόγγων ὑφηγητής, δεικνύμενος Ὅσιε, Ἱεράρχης ὡς ἔνθεος, τῶν εὐσεβῶν ρυθμίζεις, ἐνθέως τὸ φρόνημα, πρὸς θεϊκὴν ἀγάπην, καὶ τρίβον σωτήριον. Ὅθεν ἐν Αἰγίνῃ, θεοφρόνως ἐγείρεις, Μονὴν σεπτὴν Ὅσιε, εἰς ψυχῶν περιποίησιν θεοφόρε Νεκτάριε, ἐν ἧ Μοναζουσῶν ἡ πληθὺς, τὰ σεπτὰ σου προσκυνοῦσα λείψανα, εὐλαβῶς ἐορτάζει, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μανναδόχον σε στάμναν καὶ λογικὴν, φωτοφόρον λυχνίαν καὶ θεαυγῆ, ὁ θεῖος Νεκτάριος, ἐπιστάμενος Ἄχραντε, ταῖς σαῖς φωταγωγίαις, ψυχὴν καὶ διάνοιαν, ὡς ἀρετῆς ἐργάτης, ἀξίως πεφώτισται· ὅθεν σε παρθένον, ἐν ταύτῳ καὶ μητέρα, Χριστοῦ πανακήρατον, ὀρθοδόξως ἐκήρυξε, Θεοτόκε Πανύμνητε. Καὶ νῦν τῆς τοῦ Υἱοῦ σου Ἀγνῆ, ἀπολαύων ὑπὲρ νοῦν ἐλλάμφεως, σὺν Ἀγγέλοις δοξάζει, τὴν ἄρρητον δόξαν σου.

* * *

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ ἀ΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Ἦχος ς̣ Βου ς̣

Ε^{Βϋ} κ ν ε ο τ η τ ο ο ο ο ς μ ς π ο ο ο λ λ α α α
 π ο λ ε ε μ ε ι μ ε ε π α α α θ η η ^{Δι} α λ λ α
^{Βϋ} α υ τ ο ς α α ν τ ι ι λ α α α β ς ς ς κ α ι σ ω ω ω
 σ ο ν Σ ω ω τ η η η ρ μ ς ς ^Ϸ

Ο^{Δι} ι μ ι σ ς ς ν τ ε ς Σ ι ω ω ω ν α ι α ι σ χ υ υ ν θ η
 η η τ ε ε ε ε ε α π ο ο τ ς Κ υ υ ρ ι
^{Βϋ} ι ι ς ς ^Ϸ ω ς χ ο ο ο ο ο ο ρ τ ο ο ο
^Μ ο ο ς γ α ρ ^π π υ υ ρ ι ι ι ι ι ^Ζ ε ε σ ε ε ε
 σ θ ε ε ε ε ε α π ε ξ η ρ α μ ε ε ε ν ο ι ο ι ^Ϸ

Δ^{Βϋ} ο ξ α Πα τ ρ ι κ α ι Υ ι ω ω κ α ι α ι Α α γ ι
 ι ω Π ν ε ε υ μ α α τ ι ι ^Ϸ

Α^{Βϋ} γ ι ω Π ν ε υ μ α τ ι ι ι π α α α σ α ψ υ υ
 χ η ζ ω ω ο υ ο υ ο υ τ α ι α ι ^{Δι} κ α ι κ α α θ α α ρ σ ε ι ^Δ
 υ ψ ο υ ο υ ο υ τ α ι α ι λ α α α μ π ρ υ υ ν ε ε ε τ α ι ^Δ

τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι

ι ι Ι ε ε ρο κρου υ φι ι ι ω ως

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των

αι ω ω νων α α μη ην

Α γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ

ζει τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει

ει ει θρα α αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο

ο ον τα α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι

ι ι ιν προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι

α αν

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς μη΄.

Ἦχος Βου

Τ ο στο ο μα μ λ α λη η σει σο φι ι αν

και η με ε λε ε τη της καρ δι ι ας μ συ νε

σιν

Στίχ. α΄. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες

οι κα τοι κϷ εν τες την οι κϷ με νην

Το στο ο μα μϷ λα λη η σει σο φι ι αν

και η με ε λε ε τη της καρ δι ι ας μϷ συ νε
σιν

Στίχ. β'. Κλινῶ εἰς παραβολήν τὸ οὖς μου,
α νοι ξω εν ψαλ

τη ρι ι ω το προ βλη μα μϷ

Το στο μα μϷ λα λη η σει σο φι ι αν και

η με ε λε ε τη της καρ δι ι ας μϷ συ νε σι ι
ι ι ι ν

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

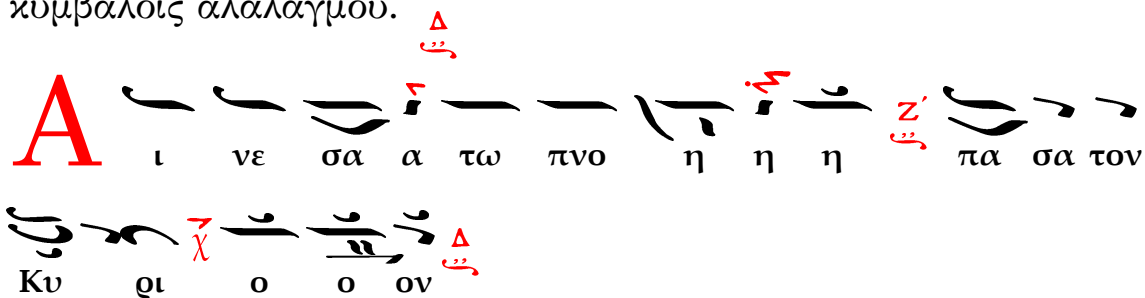
Ἦχος Δι-θ

Πα α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Πα α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αινεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αινεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.(κδ' 42-47)

(Ζήτηι τῇ Α' Σεπτεμβρίου, τοῦ ἁγίου Γρηγορίου, φωτιστοῦ τῆς Ἀρμενίας)

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς ἀπὸ τῶν βημοθύρων ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Γρηγορεῖτε, ὅτι οὐκ οἴδατε ποία ὥρα ὁ Κύριος ὑμῶν ἔρχεται. Ἐκεῖνο δὲ γινώσκετε, ὅτι εἰ ἤδει ὁ οἰκοδεσπότης ποία φυλακῆ ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν ἄν, καὶ οὐκ ἂν εἶασε διορυγῆναι τὴν οἰκίαν αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἔτοιμοι, ὅτι ἡ ὥρα οὐ δοκεῖτε, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται. Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς δούλος καὶ φρόνιμος, ὃν κατέστησεν ὁ κύριος αὐτοῦ ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ, τοῦ διδόναι αὐτοῖς τὴν τροφήν ἐν καιρῷ; Μακάριος ὁ δούλος ἐκεῖνος, ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ εὐρήσει ποιοῦντα οὕτως. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

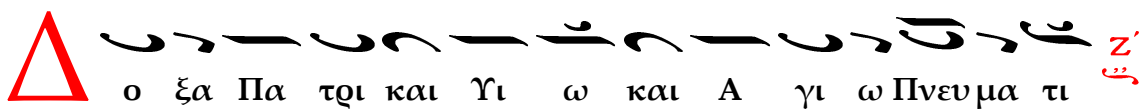
Ἐπὶ πλεῖον πλῆθόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

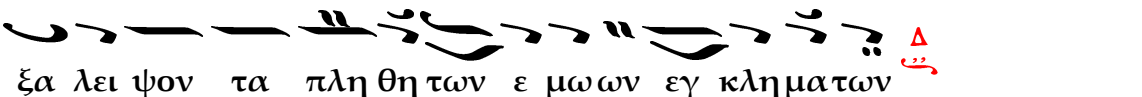
Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν

δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
 Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
 Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
 ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
 Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.
 Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
 Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
 Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.
 Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.
 Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
 ῥῦσαί με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
 Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
 Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
 Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
 Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.
 Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.
 Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι-θ

 ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

 Ταις τῆ Ι ε ρα αρ χῆ πρε σβει αις ε λε η μον ε

 ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
 νων Α μην ^ζΤαις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε
 η μον ^Δε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μωων ε γ κλη μα
 των ^Δ

Είτα τὸ ἰδιόμελον.
 Μέλος Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος ^π Πα ρ

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ^Δ
 ε ξα λει ψον το α νο ο μη

μα α α μ ^π

^{Πα}
Σ η με ε ρον ο θε ο φο ρος Νε κτα ρι

^{Δι}
 ος ^Δ το νε ον της Εκ κλη σι ας α γλα α α α

^{Πα}
 ι ι ι ι σμα ^Δ τον της α ρε της πε ε ε ρα

α α να ας δρο ο ο μον ^Δ της προς υ ρα α νης πο

ρει ει αν ε ε ποι η η σα α α το ^π και

εν ται αις των Α γι ων λαμ προ τη η η σι ι ι

σκη η νω ω ω σας ^Δ α να κε κα λυμ με ε ε

νωσ του υ φα τξ ξυ λθ τη ης ζω ω ης
της με γα λο πρε ε πξ ϑ ϑ ϑ ϑς δο ο ο ο
ξης τας ελλα αμ ψει εις δε χο ο με ε ε ε
νος η μι ιν δε ε Εξ αι τει ει ται
κιν δυ υ νων α πα α α α αλλα α γη η η
η η η η η η η ην και ει ρη νη ην στα θη η
ραν και με ε γα ε ε ε ε λε ε ε χ ο ο
ο ο ος

Σώσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου εἰς σ' καὶ τοῦ Ἁγίου οἱ δύο εἰς η'.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:
Χαράς νοητῆς ἀξίωσόν με Κόρη. Γερασίμου.

Ῥοδὴ α'. Ἦχος α'. Ὁ εἰρμός.

Ῥοδὴν ἐπινίκιον, ἄσωμεν πάντες, Θεῷ τῷ ποιήσαντι, θαυμαστὰ τέρατα, βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ σῶσαντι τὸν Ἰσραήλ· ὅτι δεδόξασται. (δίς)

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαρίτων τὴν ἄβυσσον, σαρκὶ τεκοῦσα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, χάριν μοι δώρησαι, τοῖς χεῖλεσί μου Ἀγνή, ὅπως ὑμνήσω εὐσεβῶς, τὰ μεγαλεῖά σου.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀνήροτος ἄρουρα, Παρθένε ὦφθης, ἀσπόρως βλαστήσασα, ζωῆς τὸν πρῦτανιν, τὸν ἐκ πάλαι φθορᾶς, ζωοποιήσαντα ἡμᾶς· ὅτι

δεδοξασται.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥημάτων αἰνίγματα, προφητοφθόγγων, ἐν σοὶ πέρας ἔλαβον, Παρθένε ἄχραντε· σὺ γὰρ τεκοῦσα Χριστόν, τύπους τοῦ Νόμου καὶ σκιᾶς, σαφῶς ἐπλήρωσας.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀνθήσασαν ῥάβδον σε ὁ Ἡσαΐας, Παρθένε προέγραψεν, ἐν θείῳ Πνεύματι· σὺ γὰρ Χριστόν τὸν Θεόν, οἷα περ ἄνθος μυστικόν, ἀφράστως ἤνθησας.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὔ ἡ ἀκροστιχίς·

Νεκταρίῳ αἴνεσις τῷ θεηγόρῳ. Γερασίμου.

Ῥχος καὶ εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νοός μου τὴν ζόφωσιν, τῶν πρεσβειῶν σου, φωτὶ διασκέδασον, καὶ λόγον δίδου μοι, ὡς ἂν ὑμνήσω φαιδρῶς, Νεκτάριε θαυματουργέ, τὴν θείαν μνήμην σου.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐσχάτοις ἐν ἔτεσιν, ἐξανατείλας, ὡς ἄδυτος, φωτὶ τῶν ἔργων σου, εὐαγγελίου τὸ φῶς, ἐκφαίνεις Πάτερ θαυμαστῶς, πᾶσι τοῖς πέρασι.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κατ' ἴχνος Νεκτάριε, ἀκολουθήσας, ζωῆς καθαρότητι, τοῖς πάλαι ὅσιε, ἀρχιερεῦσι Χριστοῦ, ἴσος εὐκλείας τῆς αὐτῶν, ὠφθης καὶ μέτοχος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν φύσιν τὴν ἄστεκτον, ἐν τῇ γαστρί σου, ἀφλέκτως βαστάσασα, σαρκὶ γεγέννηκας, δίχα τροπῆς καὶ φυρμού, Χριστόν τὸν πάντων ποιητὴν, Παρθένε ἄχραντε.

Κανὼν δεύτερος, οὔ ἡ ἀκροστιχίς·

Νέκταρ ζωῆς ἡμῖν Πάτερ δίδως. Γερασίμου.

Ῥδὴ α'. Ῥχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ναμάτων τοῦ Πνεύματος, ἐμφορηθεὶς βίῳ κρείττονι, τὸ νέκταρ τῆς χάριτος, ἤδη ἀνέβλυσας, καὶ κατηύφρανας, ἡμῶν τὰς διανοίας, Νεκτάριε ὅσιε, τοῖς σοῖς χαρίσμασι.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐόρτιον αἴνεσιν, ἀγαλλομένη προσάδει σοι, καὶ νέαν πανήγυριν, κροτεῖ σοι Ἅγιε, ἡ ὀρθόδοξος, ἀγία Ἐκκλησία, τῇ σῇ ἀγιότητι, ἐχθροὺς αἰσχύνουσα.

Δόξα.

Κοσμήσας τὸν βίον σου, ἀπὸ νεότητος ὅσιε, ἡθῶν τῇ σεμνότητι,

τῆς ἀρετῆς ἐραστής, ὤφθης γνήσιος, καὶ τῆς σοφίας μύστης, ἐνθέω φρονήματι, Πάτερ Νεκτάριε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὴν πάντων βασιλίссαν, καὶ ἀειπάρθενον Δέσποιναν, ὕμνων θείους λόγους σου, ἐκ ταύτης ἔλαβες, σθένος ἄμαχον, καὶ πειρασμῶν ἐφόδους, ἐν βίῳ ὑπέμεινας, ἀνδρείως Ἅγιε.

Τῆς Θεοτόκου. ᾠδὴ γ΄.

ᾠχος α΄. Ὁ εἰρμός.

Στερεωθήτω ἡ καρδία μου, εἰς τὸ θέλημά σου Χριστέ ὁ Θεός, ὁ ὑφ' ὑδάτων οὐρανόν, στερεώσας τὸν δεύτερον, καὶ ἐδράσας ἐν τοῖς ὕδασι, τὴν γῆν Παντοδύναμε. **(δίς)**

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σκηνὴ τοῦ Λόγου ἡ πολύτιμος, τὸ τῆς θείας δόξης ἀγίασμα, ὁ οὐρανὸς ὁ λογικὸς, ἐξ οὗ κόσμῳ ἀνέτειλεν, ὁ ζωῆς ἄδυτος ἥλιος, ἡ Θεοτόκος ὑμνεῖσθω μοι.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νόμους τῆς φύσεως διέλαθες, καὶ τὸν νομοδότην καὶ Κύριον, δίχα φθορᾶς τε καὶ φυρμού, Θεοτόκε ἐκύησας, ζωῆς νέας ἐγκαινίζοντα, τοὺς νόμους ἐν Πνεύματι.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

ᾠρος ἐδείχθης ἀλατόμητον, καὶ δασὺ καὶ πῖον ἐν Πνεύματι, ἐξ οὗ ἐπέφανεν ἡμῖν, ὁ ἀπτόμενος Δέσποινα, τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται, ὡς φησὶ Δαυΐδ ὁ δίκαιος.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ κιβωτὸς τοῦ ἀγιάσματος, τὸ θεοπρεπὲς ἱλαστήριον, τῆς εὐδοκίας τοῦ Θεοῦ, ὁ εὐώδης παράδεισος, ἀνυμνεῖσθω θείους ἄσμασιν, ἡ Παρθένος καὶ Δέσποινα.

Τοῦ Ἁγίου. ᾠδὴ γ΄.

ᾠχος καὶ εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀγάπη θεία ἐκ νεότητος, Πάτερ ἱερῶς στοιχειούμενος, ἀκολουθήσαι τῷ Χριστῷ, ἠρετίσω Νεκτάριε, καὶ ἐκ πάσης ματαιότητος, ἐμφρόνως ἐμάκρυνας.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥήσσει Πάτερ τῶν χειλέων σου, στάξεις γλυκασμὸν τὸν οὐράνιον, ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶς, δεχομένων τὸν λόγον σου, καὶ παιδεύεις πρὸς τὰ κρείττονα, πιστῶς τὴν διάνοιαν.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἱεραρχῶν νέον ἀγλαΐσμα, ὤφθης ἱεράρχα Νεκτάριε, ἀγιωσύνην ἀληθῆ, ἐνδυσάμενος Ὅσιε, πολιτείας καθαρότητι· διὸ εὐφημοῦμέν σε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥοαῖσμένη ὑπὲρ ἔννοιαν, ταῖς τῆς παρθενίας λαμπρότησι, τίκτεις Θεὸν ὑπερφυῶς, μετὰ σώματος Ἄχραντε, καὶ τῆς Εὐας τὸ κατὰκριμα, ἐν τῷ τόκῳ σου ἔλυσας.

Δεύτερος. Ῥδὴ γ'.

Ῥχος δ'. Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄγιων σοφῶς ἰχνηλατήσας, τοὺς τρόπους καὶ πράξεις τὰς ἀγνάς, τὸν νοῦν σου καθηγίασας, ἐν πάσῃ ὀσιότητι, Νεκτάριε μακάριε, καὶ τὴν καρδίαν ἐκάθηρας.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥαντίσματι ὕδατος τοῦ θείου, τὴν βλάβην τῶν δένδρων καὶ φυτῶν, ἀπήλασας Νεκτάριε, καὶ πλοῦτος θείας χάριτος, τοῖς Αἰγινήταις πέφηνας, θαυμαστωθεὶς θείῳ Πνεύματι.

Δόξα.

Ζωὴν τὴν ἡσύχιον ποθήσας, Μονὴν ὠκοδόμησας σεπτὴν, ἐν τῇ Αἰγίνῃ Ὅσιε, καὶ τύπος θείων πράξεων, ἐν ταύτῃ ἐχρημάτισας, ταῖς μοναζούσαις Νεκτάριε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ῥς Μήτηρ Θεοῦ τοῦ φιλανθρώπου, σπλαγχνίσθητι Κόρη ἐπ' ἐμοί, καὶ ἴασαι τὸν καύσωνα, τὸν τῆς ψυχῆς μου δέομαι, τῇ δρόσῳ τῆς σῆς χάριτος, ἵνα σωθεὶς μεγαλύνω σε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ῥτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα τοῦ Ἱεράρχου.

Ῥχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἀρετῆς διανύσας τὸν δρόμον Ὅσιε, θεοπρεπῶς μετετέθης πρὸς τὴν ἀγήρω ζωὴν, καὶ ἀγίων κοινωνὸς ὤφθης Νεκτάριε, μεθ' ὧν πρέσβευε ἀεὶ, τῷ Παντάνακτι Χριστῷ, δοθῆναι πταισμάτων λύσιν, καὶ ψυχικὴν σωτηρίαν, τοῖς ἐορτάζουσι τὴν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὴν ὑπέριμον στάμνον καὶ θεοχώρητον, τὴν ἀειπάρθενον κόρην καὶ Θεοτόκον Ἀγνήν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ μεγαλύνωμεν· ὅτι ἐρρύσατο ἡμᾶς, ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς, τεκοῦσα ἀπειρογάμως, τὸν ὑπερούσιον Λόγον, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

KONTAKION, OIKOS, SYNAXARION

Κοντάκιον τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος πλ. δ΄. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ὁρθοδοξίας τὸν ἀστέρα τὸν νεόφωτον
Καὶ Ἐκκλησίας τὸ νεόδμητον προτείχισμα
Ἄνυμνήσωμεν καρδίας ἐν εὐφροσύνῃ·
Δοξασθεὶς γὰρ ἐνεργείᾳ τῇ τοῦ Πνεύματος
Ἱαμάτων ἀναβλύζει χάριν ἄφθονον
Τοῖς κραυγάζουσι· Χαίροις Πάτερ Νεκτάριε.

Ὁ Οἶκος.

Ἄνθρωπος οὐρανόφρων, ἀνεδείχθης ἐν κόσμῳ, Νεκτάριε Χριστοῦ
Ἱεράρχα· ζῶν γὰρ ὁσίαν διελθὼν, ἀκέρατος ὄσιος καὶ θεόληπτος,
ἐν πᾶσιν ἐχρημάτισας ἐντεῦθεν παρ' ἡμῶν ἀκούεις·
Χαῖρε δι' οὗ οἱ πιστοὶ ὑψοῦνται·
χαῖρε δι' οὗ οἱ ἐχθροὶ θαμβοῦνται.
Χαῖρε τῶν Ὁσίων Πατέρων ἐφάμιλλος·
χαῖρε Ὁρθοδόξων ὁ θεῖος διδάσκαλος.
Χαῖρε Οἶκος ἀγιώτατος ἐνεργείας θεϊκῆς·
χαῖρε βίβλος θεοτύπωτος πολιτείας τῆς καινῆς.
Χαῖρε ὅτι ἀρτίως ἠμιλλήθης Ἀγίοις·
χαῖρε ὅτι ἐμφρόνως ἐχωρίσθης τῆς ὕλης.
Χαῖρε λαμπρὸν τῆς πίστεως τρόπαιον·
χαῖρε σεπτὸν τῆς χάριτος ὄργανον.
Χαῖρε δι' οὗ Ἐκκλησία χορεύει·
χαῖρε δι' οὗ νῆσος Αἴγινα χαίρει·
Χαίροις Πάτερ Νεκτάριε.

Συναξάριον.

Τῇ Θ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν
Νεκταρίου, μητροπολίτου Πενταπόλεως τῆς ἐν Αἰγύπτῳ, τοῦ
θαυματουργοῦ, τοῦ καὶ κτήτορος τῆς ἐν Αἰγίνῃ ἱεραῆς μονῆς
Ἁγίας Τριάδος τῶν μοναζουσῶν, κοιμηθέντος ὁσίως κατὰ τὸ ἔτος
α᾽ 794 (1920).

Στίχ. Νέκταρ τῆς ζωῆς τῆς αἰωνίου πίνων,
Νᾶμα Νεκτάριε, ἰάσεων βλύζεις.

Ἄμφ' ἐνάτη Νεκταρίῳ ἐκ ῥεθέων θυμὸς ἤρθη.

Οὗτος ὁ νεοφανῆς καὶ περιφανῆς τῆς Ἐκκλησίας φωστήρ, ἦν ἐκ Σηλυβρίας
τῆς Θράκης. Ἐγεννήθη τῇ α' Ὀκτωβρίου μηνὸς σωτηρίου ἔτους α᾽ 794 ἐκ
γονέων εὐσεβῶν, Δήμου καὶ Βασιλικῆς καλουμένων, τοῦπίκλην Κεφαλαῖ,
Ἀναστάσιος ἐν τῷ θείῳ Βαπτίσματι κληθεὶς. Ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας προετύπου
οἶος ἔμελλε γενέσθαι. Θείῳ γὰρ φόβῳ ἐστοιχειοῦτο, καὶ ἤθεσι σεμνοῖς καὶ
προτερήμασι θεοφιλέσι κατεκοσμεῖτο, ἔρωτι δὲ τῆς τε θύραθεν καὶ τῆς ἔσω
παιδείας ἀτόχος γενόμενος, τὰς πρώτας ἀρχὰς τῆς ἐγκυκλίου γνώσεως
ἐπορίσατο ἐν τῇ οἰκείᾳ πατρίδι. Παραγενόμενος δὲ ἐν τῇ βασιλίδι τῶν
πόλεων, ἐν ἧ ὑπομίσθιος ἐπὶ τινι καιρῷ διαγαγών, νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν

ἐμελέτα ἐν ταῖς τῶν ἀγίων Πατέρων θεοσόφοις δέλτοις, δι' ὧν ἐλαμπρύνετο κατὰ τὸν ἔσω ἄνθρωπον, κατευθύνων τὰ κατ' αὐτὸν ἀμέμπτως τῷ θείῳ θελήματι. Ἐκ τούτων δὲ συλλέξας ὡς μέλισσα μελουργὸς τὰ καίρια, ἐν οἷς ἡ ὄνησις καὶ ἡ ὠφέλεια ἐμφανεστέρα, κατήρτισεν ἴδιον τεῦχος, ὅπερ προσφόρως κέκληκε «Λογίων θησαύρισμα». Ἐνθεν ἀποδημῶν χρησάμενος, ἦλθεν εἰς Χίον, τὸ εἰκοστὸν τῆς ἡλικίας ἔτος ἄγων, καὶ ἐν τινι χωρίῳ ταύτης, οὗ τὸ ὄνομα Λίθειον, τὴν τοῦ παιδονόμου καὶ παιδαγωγοῦ ἐπωμίσθη ὑπουργίαν, καὶ ἦν διδάσκων τὴν ὧδε νεολαίαν ἐν ἀγάπῃ καὶ ζήλῳ καὶ εὐσεβείᾳ, τὰ καλὰ καὶ ὠφέλιμα καὶ σωτηρίας ἐχόμενα. Ποθῶν δὲ ἐνθέῳ ῥοπῇ τὴν τῶν μοναχῶν ὁσίαν καὶ ἀγγελικὴν διαγωγὴν, προσῆλθεν ἔμπλεως θείου ἔρωτος τῇ ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ Νέα Μονῇ καλουμένῃ, ἔνθα περιεβλήθη τῆς ἐν Χριστῷ φιλοσοφίας τὸν τρίβωνα, γενόμενος μοναχός, τῇ ζ' Ἰανουαρίου μηνός, ἐν ἔτει ,αωος', μετονομασθεὶς Λάζαρος· καὶ ὠφθη ἐν τῇ ὁσίᾳ ἀδελφότητι τῆς ῥηθείσης Μονῆς, τύπος πάσης ἀσκητικῆς πράξεως καὶ ἐναρέτου ιδέας, καὶ ἀγαπητός, καὶ ἐράσμιος πᾶσιν, ὡς τὰ ἄνω φρονῶν καὶ ζητῶν. Ἐνθεν ἐνὸς παρεληλυθότος ἐνιαυτοῦ ἀπὸ τῆς τοῦ ἀγίου σχήματος περιβολῆς, ἐχειροτονήθη Διάκονος, ἐν ἔτει ,αωοζ', χερσὶν ἱεραῖς τοῦ τότε ἐν Χίῳ ἀρχιερατεύοντος Μητροπολίτου Γρηγορίου, παρ' οὗ καὶ τὴν κλῆσιν Νεκτάριος ἐδέξατο.

Ἐπιποθῶν σφόδρα κάτοχος γενέσθαι πολλῷ πλείονος παιδείας, ὡς ἂν γένηται ἀρτίως κατηρτισμένος ἐν πᾶσι, καὶ διακονήσῃ ἀξίως τῷ Κυρίῳ, ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ τῆς χάριτος, προτροπῇ καὶ χορηγίᾳ εὐσεβοῦς τινός, οὗ ἡ κλῆσις Ἰωάννης Χωρέμης, ἐλθὼν ἐν Ἀθήναις, ἤγαγεν εἰς πέρας τὸ πλήρωμα τῆς ἐν γυμνασίῳ καλουμένῳ παιδευμάτων, καὶ εἶτα ἐξ Ἀλεξάνδρου πόλεως τῆς ἐν Αἰγύπτῳ, ἐν ἣ ἤδη παρεγένετο, εὐνοίᾳ καὶ ὁδηγίᾳ τοῦ τότε Πατριάρχου αὐτῆς Σωφρονίου, ἐπανῆκεν ἐν τῷ τῆς Παλλάδος ἄστει, καὶ ἐνθους μύστης τῆς θεολογικῆς ἐπιστήμης ὠφθη, φοιτήσας τῇ θεολογικῇ Σχολῇ τοῦ ἐνταυθοῖ Πανεπιστημίου. Καὶ ἤδη ἔμπλεως δαψιλοῦς γνώσεως καὶ σοφίας, ὡς ἄριστος μύστης τῆς ἱερᾶς θεολογίας, ἐπανῆλθε τῇ τοῦ Ἀλεξάνδρου πόλει τῇ κγ' μηνός Μαρτίου ἐν ἔτει ,αωπς', ἔνθα κεχειροτόνηται πρεσβύτερος, τῇ δὲ ιε' τοῦ μηνός Ἰανουαρίου τοῦ σωτηρίου ἔτους ,αωπθ' τᾶνωθεν ἐπιπνοίᾳ καὶ χάριτι, ὁσίαις χερσὶ καὶ τελετῇ ἀγία, ἐγένετο ἀρχιερεύς, προχειρισθεὶς Μητροπολίτης τῆς πάλαι ποτὲ διαλαμφάσης κατ' Αἴγυπτον Μητροπόλεως Πενταπόλεως καὶ ἔλαμψεν οἷα λύχνος φαεινὸς ἐπὶ τῆς ἱερᾶς λυχνίας, κατὰ τὴν τοῦ Σωτῆρος ῥῆσιν, διαχέων πανταχοῦ τὸ φῶς τῶν Εὐαγγελικῶν ἀρετῶν, καὶ τῆς θύραθεν καὶ θείας σοφίας, ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ καὶ ἀναστροφῇ καὶ παντοδαπέσι χάρισι διαπρέπων, ἐν τῇ κατ' Αἴγυπτον ἀγία τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίᾳ.

Ἄλλ' ἐπηρεῖα τοῦ τοῖς καλοῖς φθονοῦντος, καὶ τοῖς δικαίοις ἐπιβουλεύοντος ἐχθροῦ, καὶ ἀδίκῳ βουλῇ, ὁ πλήρης ἀγάπης καὶ ἀνεξικακίας καὶ πραότητος οὐρανόφρων οὗτος Πατήρ, ἐμάκρυνε, φυγῇ χρησάμενος, τῆς Ἀλεξάνδρου πόλεως, καὶ ἐπανελθὼν τῇ Ἑλλάδι, πρῶτον μὲν, ἐν πολλῇ ταπεινώσει καὶ ἀκτημοσύνῃ καὶ Ἀποστολικῷ ζήλῳ, ὡς ἱεροκῆρυξ τοῦ Εὐαγγελίου τῆς χάριτος, εἶτα δὲ ὡς θεόσοφος ὑφηγῆτωρ τοῦ ἱεροῦ τῆς Ἐκκλησίας παιδευτηρίου, οὗ ἡ κλῆσις Ῥιζάρειος Σχολή, ἀνεδείχθη ἐν πᾶσι μέγας, ἐν θεοκλήτῳ ζωῇ καὶ τρόπῳ καλλυνόμενος, ὡς μιμητῆς τῶν πάλαι ἀγίων Πατέρων, καὶ ἀληθῆς θεράπων Κυρίου, καὶ ἐκλεκτὸν σκεῦος τοῦ Παναγίου Πνεύματος, καὶ πλείστους καρποὺς προσήγαγε τῇ ἀγία Ἐκκλησίᾳ, ὡς κατάκαρπος φοῖνιξ, κατὰ τὸν θεῖον φάναι Δαβίδ, πεφυτευμένος ἐν τοῖς

ὑδασι τῶν θείων ἀρετῶν.

Τοῦντεῦθεν, ἀγάπη θεία ὄλως πτερούμενος, ἔτι δὲ τὸν ἡσύχιον βίον, ἐφέσει πολλῇ ἐπιζητῶν, ἐπανέστηκε πάντων τῶν ἐν κόσμῳ, εὐρών δὲ ἐν τῇ νήσῳ τῇ καλουμένῃ Αἰγίνῃ, ἐν καταλλήλῳ ἐκεῖσε τόπῳ παλαιόν τι Μονύδριον, ἀνωκοδόμησεν αὐτὸ ἐκ βάρων, τῇ τῆς Ἀγίας καὶ Ὁμοουσίου Τριάδος καθιερώσας χάριτι, καὶ τελείαν ἀναδείξας γυναικῶν Μονήν, κόποις καὶ καμάτοις καὶ ἰδρῶσι πολλοῖς, ἔνθα πλείστα σεμναὶ παρθένοι καὶ εὐλαβεῖς γυναῖκες, ἀποταξάμεναι τῶν ἐν κόσμῳ, προσῆλθον καὶ ἐγένοντο μοναχαί, παιδοτριβούμεναι καὶ καθοδηγούμεναι ταῖς ἱεραῖς αὐτοῦ χερσὶ καὶ πατρικαῖς ὑποθήκαις, εἰς τὴν κατὰ Χριστὸν ζωὴν καὶ θείαν φιλοσοφίαν. Ὁ δὲ θεῖος Νεκτάριος, ἀνεδείχθη ἀληθῶς ἄγγελος ἐν σώματι· συνεχέσι γὰρ προσευχαῖς καὶ συντόνοις ἱεραῖς μελέταις ἐσχόλαζε· καὶ ἐκάθηρε καὶ καθήγνισε τελείως ἑαυτὸν ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος καὶ πάσης ὑλικῆς κατὰ νοῦν ἐμφάσεως, γενόμενος ταμεῖον τῶν δωρεῶν καὶ χαρισμάτων τοῦ Παρακλητοῦ, καὶ πλήρης θείων ἐλλάμψεων· καὶ ἦν τοῖς πᾶσιν ὑπὲρ ἄγαν ποθητὸς καὶ αἰδέσιμος, ἔλκων πρὸς ἑαυτὸν πάντας ὡς μαγνήτης τὸν σίδηρον.

Οὕτω διήγαγε τὴν μακαρίαν ζωὴν ὁ θεῖος οὗτος Πατήρ, ἀναζωγραφήσας ἐν ἑαυτῷ τῶν πάλαι Ἀγίων τὰς ἀρετὰς καὶ χάριτας, ἐν τοῖς δεινοῖς καὶ χαλεποῖς τούτοις καιροῖς. Ἀσθενήσας δὲ μικρόν, ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ τῇ 17 Νοεμβρίου μηνός, ἐν ἔτει ρσϛ', ἐν τῷ ἐν Ἀθήναις νοσηλευτηρίῳ, φέροντι τὴν κλησιν «Ἀρεταίειον», τὸ δὲ ἱερόν αὐτοῦ σκῆνος μετηνέχθη ἐν Αἰγίνῃ καὶ ἐτάφη ἐν τῇ ἱερᾷ αὐτοῦ Μονῇ. Ὁ θεῖος Νεκτάριος, πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐκ Θεοῦ χαρίσμασιν, εἴληφε καὶ τὸ θαυμάσιον θαυματουργεῖν ἐν εὐκαιρίαις καὶ θλίψεσι τοῖς προσερχομένοις αὐτῷ. Πάμπολλα δὲ εἰσὶ τὰ θαύματα, ἅτινα ἐνήργησε καὶ ἐνεργεῖ τοῖς ἐγγύς καὶ τοῖς μακρὰν, ἀσθενοῦντας θεραπεύων, δαίμονας διώκων, τοὺς ἐν κινδύνοις διασώζων, πολλοῖς δὲ καὶ φαινόμενος ὄψεσιν ἀγίαις, καὶ πᾶσι παρέχων τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, ὡς ἡ δέλτος τῆς κατ' αὐτὸν ὀσίας ζωῆς διεξοδικῶς ἱστορεῖ.

Τῷ σωτηρίῳ ἔτει ρσϛνγ' τῇ β' τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου, ἐγένετο ἡ ἀνακομιδὴ τῶν ἱερῶν αὐτοῦ λειψάνων, ὧν ἡ ἀρρήτος καὶ οὐράνιος εὐωδία, ὑπὲρ πάντα τὰ ἀρώματα κατὰ τὴν θείαν ῥῆσιν, ἐξιστᾶ καὶ εὐφραίνει καὶ ἀγιάζει τοὺς εὐλαβῶς προσιόντας τῇ εὐαγεῖ αὐτοῦ Μονῇ. Πλείστα δὲ συντεταχῶς, τῇ ἀνωθεν ἐπινεύσει, συγγράμματα καταλέλοιπε αὐτὰ τῇ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίᾳ, ὡς πλοῦτον οὐράνιον καὶ πυξία θεόγραφα, μυσταγωγοῦντα ἡμᾶς βίου λαμπρότητα, πίστεως ἀκρίβειαν, ἡθῶν καθαρότητα, καὶ εἴ τι καλὸν καὶ ὠφέλιμον, πρὸς σωτηρίαν αἰώνιον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἀγίων μαρτύρων Ὁνησιφόρου καὶ Πορφυρίου. (~†284-305)

Στίχ. Ἴπποις πρὸς Θεὸν Ὁνησιφόρε τρέχων
ἔχεις συνιππεύοντα καὶ τὸν οἰκέτην.

Νύσσης οὐρανίης ἐπέβητ' ἐνάτη ὦ Ἀθληταί.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῖς ὀσίας μητρὸς ἡμῶν Ματρώνης. (†492)

Στίχ. Ζωῆς μελλούσης ἀξιούται Ματρῶνα,

Ὡς ἐν βίῳ ζήσασα ταύτης ἀξίως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὀσίας Θεοκτίστης τῆς Λεσβίας, ἐν Πάρῳ ἀσκησάσης. (†881)

Στίχ. Λέσβου τὸ θρέμμα, παρθένος Θεοκτίστη,

Κτίστη Θεῶ πρόσεισι νύμφη παγκάλη.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἁγίων γυναικῶν, Εὐστολίας (†610) καὶ Σωπάτρας (†625).

Στίχ. Ὅλη καλὴ σὺ πρὸς Θεὸν χωρεῖς Λόγον,
Στολαῖς σταλεῖσα ψυχικαῖς Εὐστολία.

Σωπάτρα Πατρὸς Πνεύματός τε καὶ Λόγου,
Θρόνῳ παρέστη, δοῦσα γῆ τὸ σαρκίον.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀντωνίου. (ε' αἰ.)

Στίχ. Ἀντώνιον κτείνουσι τὸν θεῖον ξύλοις,
Οἱ τὸ ξύλον τιμώντες ὡς θεὸν πλάνοι.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, οἱ ἅγιοι Χριστοφόρος καὶ Μαῦρα ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Πλάνην ἀμαυροῖ Μαῦρα καρθεῖσα ξίφει.
Χριστοῦ δὲ τμηθεὶς φῶς ὄρα Χριστοφόρος.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, οἱ ἅγιοι Ναρσῆς καὶ Ἀρτέμων ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ναρσῆς σὺν Ἀρτέμονι ἐκκοπεὶς ξίφει,
Σὺν Ἀρτέμονι λαμβάνει καὶ τὰ στέφη.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ ὅσιος Ἰωάννης ὁ Κολοβὸς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. (†407)

Στίχ. Ἰωάννην ἔκρυψε γῆς βραχὺς τόπος,
Ὅς, κὰν βραχὺς τὸ σῶμα, τὴν πράξιν μέγας.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ ὅσιος Ἑλλάδιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Εἰ καὶ μετέστης, Ἑλλάδιε, τοῦ βίου,
Πίναξ ἔμεινας ἀρετῶν τοῖς ἐν βίῳ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ ὅσιος πατὴρ ἡμῶν Συμεὼν ὁ Μεταφραστὴς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. (†987)

Στίχ. Ἐκκλησία σοι Συμεὼν, ὄφλει χάριν,
Ὑπὲρ μεταφράσεως Ἁγίων βίων.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, οἱ ὅσιοι πατέρες ἡμῶν Εὐθύμιος (†991) καὶ Νεόφυτος (†1118), οἱ κτήτορες τῆς σεβασμίας μονῆς τοῦ Δοχειαρίου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Εὐθύμιον συνάμα τῷ Νεοφύτῳ,
Τιμῶ, κτίσαντας τὴν Μονὴν Ἀρχαγγέλων.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ἀνάμνησιν ποιούμεθα τοῦ φρικτοῦ θαύματος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Γοργοπηκόου τοῦ γενομένου ἐν τῇ ἐν Ἄθῳ μονῇ τοῦ Δοχειαρίου, ὅτε ἡ σεβασμία εἰκῶν αὐτῆς ἀναφωνήσασα ἐπιτιμητικῶς, ἐπάταξεν ἀορασίᾳ τὸν ἀμελεῖ τραπεζοκόμον Νεῖλον, τὸν διὰ φωτιστικῶν δαδῶν εἰκῆ διερχόμενον καὶ διὰ τῆς αἰθάλης ἀμαυροῦντα δεινῶς τὴν καθαρωτάτην αὐτῆς μορφήν.

Στίχ. Γοργῶς ἀκούεις πιστῶν, Ἄγνη, αἰτήσεις·
Γοργῶς αὐτοῖς ἐπιβραβεύεις δωρεάς.
Γοργοπήκοος φθέγγετο Εἰκῶν ἀμφὶ ἐνάτην.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ὁνησιφόρου, τῆς

Λαύρας τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου. (†1148)

Στίχ. Ὕνησις μόνη ἦν τῷ Ὕνησιφόρῳ,

Ὅπισω τρέχειν τοῦ γλυκέος Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀγριππίνου (Agrippinus), ἐπισκόπου Νεαπόλεως τῆς Ἰταλίας. (β' ἢ γ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Οὐρσίνου (Ursinus), ἐπισκόπου Ἀβαρικοῦ (Avaricum, Bourges) ἐν Γαλλίᾳ. (γ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Βενινίου (Benignus, Benen), ἐπισκόπου Ἀρμάγης (Armagh) ἐν Ἰρλανδίᾳ. (†468)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Πάβωνος (Pabo), κτίτορος τῆς μονῆς κληθείσης ὕστερον Λλάνβαβο (Llanbabo), ἐν Ἀγγλεσέῃ (Anglesey) τῆς Οὐαλίας. (~†510)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Βιτόνου (Vitonus, Vanne, Vaune), ἐπισκόπου Βεροδόνου (Verodunum, Verdun) ἐν Γαλλίᾳ. (~†525)

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Θεοτόκου (πρὸ τῶν Εἰσοδίων).

Ἀπὸ τῆς 8ης μέχρι τῆς 20ῆς Νοεμβρίου ψάλλονται αἱ Καταβασίαι τῆς Θεοτόκου μετὰ παραλλαγῶν.

Ἦχος ♯ ρ̣ Βου ς

ὠδὴ α'

A νοι ξω το στο μα μϛ και πλη ρω θη σε ται

Πνευ ματος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι λι

δι μη τρι και ο φθη σο μαι φαι δρωσπα νη γυ ρι ζων

και α σωγη θε μενος ταυτηστην ει σοδον

ὠδὴ γ'

T ους σου ους υ μνο λο γϛς Θε ο το ο κε

η ζω σα και αφ θονος πη γη θι α σονσυγκρο τη

σαν τας πνευματικόν στερωώσον καντησε
πτηεισοδωσθε φωνοδοξιαξίωσον

ὠδὴ δ'

την ανεξιχνιασον θεανβλην της
εκ της Παρθενωσσω κωσεως στυψι
στα οοπροφητης Αββακωμ κατανωωνε
κραυγααζεδοξατηδυναμεισ Κυριε

ὠδὴ ε'

ξεστητασμπανταεντησεπτηει
σοδωσθσυυγαααπειρογαμε Παρθενε
νεενδονεισηηλθεσεντωναωωτθ
θεωσπερκαθαρωτατοςναοσ πασι
τοιοισυμνησισεσωτηριιανβραβευθ

σα

ὠδὴ ς'

την θεανταυτην και παντιμον τελωντεςεορ
την οιθεοφρονες της Θεοομητορος δευτετας

χειρας κροτησωμεν τον εξ αυτης τε χθε εν
 τα Θεονδοξαζοντες

ὠδὴ ζ'

Ουκ ελαατρευσαν τη κτισει οι οι θεο
 φρονες παρα τον κτισαυτα αλλα πυροος
 απειλην ανδρειωσαντες και ροντες εψαλ
 λον Υπερ υμνηητε ο των πατερων Κυρι
 ος και Θεος ευλογητο ος ει

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παιαιδας ευαγεις εν τη καμιινω
 ο το οκος της Θεο το κεδι εσωσα το
 το τε με εν τυ πρ μενος νυν δε ε νεο γρ με ε
 νος την οικμενην απασαν αγειρει
 ψααλλεσαν τον Κυριον υ υμνει τε τα
 εργα και υπερυψου ουτε εις παντας τας αι
 ωωνααααας

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 ^χ ^{B8}
Με γα λυ νει η ψυ χη μ8 τον Κυ ρι ον ^ε ^{7χ} και
η γαλ λι α σε το ^χ πνευ μα μ8 ^Δ ² ε πι τω Θε
ω ω τω ω σω τη ρι μ8 ^ε ^{7χ}

^{B8}
T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^ε ^{7χ} την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νομεν ^ε ^{7χ}

2 ^χ ^{B8}
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
σιν της δ8 λησαυ τ8 ^ε ^{7χ} ι δ8 γαρ α πο τ8 νυν μα
κα ρι ^χ 8 σι με πασαι αι γε νε αι ^ε ^{7χ}

^{B8}
T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^ε ^{7χ} την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νομεν ^ε ^{7χ}

3 ^χ ^{B8}
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο

δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τς και
το ε λε ος αυ τς εις γε νε αν και γε νε
αν τοις φο βς με νοις αυ τον

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

4 **E** ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τς
δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νς δι α νοι
α καρ δι ας αυ των

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

5 **K**α θει λε δυ να στας α πο θρονων και υ υ

ψω σε τα πει νθ ςς πει νων τας ε νε πλησεν α γα
θω ων και πλθ τθ εν τας ε ξα πε στει λε κε
νθ ςς

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

6 **A**ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τθ
μνη σθη ναι ε λε ςς κα θως ε λα λη σε προς
τς πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ
μα τι αυ τθ ε ως αι ω νος

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ὠδὴ θ'

Α πας γη γε νης σκιρ τα τω τω πνευ μα τι λα
μπα α δα χσ μενος πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α
υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρσ σα τα ι ε ρα
ει σο δι α της Θε ο μη η το ο ρος και
βο α α α α τω χαι ρις πα αμ μα κα ρι σε
Θε ο το κε α γνη α ει παρ θε νε ε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Τοῦ Ἱεράρχου.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις. Ἦχος Γα ρ

Η Εκ κλη σι α Α γα α λλα και α δε
α σμα τα και να τον σον Υι ον ευ φη μσ σα
και ι ε ρο ον νυμ φα γω γον Νε κτα ρι ον τον αρ
τι ι ως η γι α σμε νο ον φα νε ντα

Ὅμοιον.

Θ ε ο πρε πως βι ω ω σας ε με γα λυν
θης θαυ μα στως Νε κτα ρι ε Ι ε ραρ χα πα

ρα τῶ πα αντων Ποι η τῶ πη γη θαυ μα των
γαρ ω ω φθη η των λει ψα νω ων σε θη κη

Θεοτοχίον.

Θ ε ο χα ρι τω τε Κο ο ρη ι κε τε ευ
δι α παν τος τον σον Υι ον και Δε σπο την και
πο λυ ευσπλαγ χνον Θε ον ρυ ε σθαι πα ση ης α
να αγ κης τῶς ευ σε βεις Θε ε ο το κε

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος Ἱ Πα φ

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ
ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω
ων ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις
υ ψι ι ι ι στοις Σοι πρε ε ε πει υ υ μνος
τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι Α αγ γε ε
λοι οι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον
πα σαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου Σοι πρε ε ε

πει υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Ἰστῶμεν Στίχους δ', καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ἀσματικῶς συνελθόντες πανηγυρίσωμεν, τὴν μνήμην τὴν ἁγίαν, Νεκταρίου τοῦ θείου, τοῦ ἄρτι δοξασθέντος παρὰ Χριστοῦ, τῆ τοῦ βίου λαμπρότητι, τῶν ἰαμάτων ταῖς χάρισι θαυμαστῶς, εὐσεβῶν εἰς περιποίησιν.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ἡ τῶν λειψάνων σου θήκη Πάτερ Νεκτάριε, ὡς ἄλλη καθορᾶται, Σιλῶαμ κολυμβήθρα· νοσήματα γὰρ παύει τὰ χαλεπά, καὶ ὑγείαν καὶ λύτρωσιν, τοῖς πρὸς αὐτὴν προσιοῦσι νέμει ἀεὶ, ἐνεργεῖα τῆ τοῦ Πνεύματος.

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Τίς ἐπαξίως ὑμνήσει τὰς δυναστείας σου, ὦ Ζωοδότα Σῶτερ; ὅτι δέδωκας ἤδη, στύλον καὶ ἐδραῖωμα ἀρρύαγές, τῆ σεπτῆ Ἐκκλησίᾳ σου, τὸν θεηγόρον Νεκτάριον ἀληθῶς, τὸν ὁσίως σοι λατρεύσαντα.

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ὑπὲρ ὁσμὴν ἀγροῦ πλήρους, κατὰ τὴν θείαν φωνήν, ἡ εὐωδία πέλει, τῶν σεπτῶν σου λειψάνων, Νεκτάριε τρισμάκαρ τῶν εὐσεβῶν, τὰς αἰσθήσεις εὐφραίνουσα· ὅθεν ἡ Αἴγινα βλέπουσα τὴν ἐν σοί, θείαν χάριν μακαρίζει σε.

Δόξα.

Μέλος Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πα ρ

ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω ω
Πνε ευ μα α α τι

Ο ^{Πα} ο σι ι ι ε ε Πα α τερ με
 λε ε την θει ο νο ο ο ο μω ^{Κε} το ον βι
 ον ποι ο ο ο ο με ε ε ε νος ^{Δι} των πα λαι
 α α γι ι ων ^{Πα} την ζω ην ε χα ρα α κτη η
 η η ρι ι ι ι σας ^{Κε} το γαρ φρο νη η μα της
 σα αρ κος υ πο τα α ξας τω πνευ μα α τι ^{Κε} χρη
 στο ο ο τη τα ε ποι οι οι οι η η η η σας
^{Πα} και ο σι ο τη τα ημ φι ι α α σω ^{Δι} ως Ι ε
 ρα ρ χης θε ε ο σο φος ^{Πα} και της α ρε τη
 ης α α λη θης ερ γα α α α της ^{Κε} ο ο
 ο ο θεν λα αμ πρω ω ως ^{Πα} πα ρα θε ο ο ο
 ο ε ε δο ξα α α α σθης ^{Κε} και ι α μα α
 α α τω ων κρη η η νη η των λει ψα νων οω
 σο ρος ε ε δει ει χθη ^{Δι} τη τω Πα ρα κλη η
 τω ο ε πι σκι α α α α σει ^{Κε} αλλ ω ω
 Νε ε κτα ρι ε μα κα α α ρι ι ι ι ε

ρα α νον εν ταις ψυ υ χαις η η μω ω ων το
 νε κταρ της σης χα α α α ρι ι ι ι τος και
 πρε ε ε ε ε σβε ε ε ε και πρε ε
 σβε ευ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 Πα τω ω ω ω Κυ ρι ω ω δο θη ναι η μι ιν το
 με ε γα ε ε λε ος

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος Πάφ

Και νυν και α ει και εις τς αι ω ναστων
 αι ω ω νων α μην
Μα κα ρι ζο μεν σε Θε ο το ο κε Παρ θε ε νε
 και δο ξα ζο μεν σε οι πι στοι οι κατα χρε ε ος
 την πο ο ο λιν την α σει στον το τει χο ος το
 αρ ρη η κτον την αρ ρα γη η προ στα σι ι ι ι
 αν και κα τα φυ υ γη η των ψυ χω ων η η
 μων

Καὶ εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον

Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουὴλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος π̣ά Πα ρ

Δοξα σοι τω δειξαντι το φως δοξα εν υ ψι
ιστοις Θεω και επι γης ει ρη η νη εν αν
θρωποις ευδοκία

Υμνουμεν Σε ευλογουμεν Σε προσκυνουμεν
Σε δοξολογουμεν Σε ευχαριστουμεν Σοι δι
α την μεγααλην σου δοοαν

Κυριε Βασιλευ επουρανιε Θεε Πα
τερ παντοκρατορ Κυριε Υιε μονογενης Ι
ησου Χριστε και Αγιον Πνευμα

Κυριε ο Θεος ο αμνος του Θεου ο Υι
ος του Πατρος ο αιαιρων την αμαρτιαν του
κοσμου ελεησον ημας ο αιαιρωντας αμαρτι
ας του κοσμου

Προσδεξαι την δεησιν ημων ο καθημε

νοσ εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η

μας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μονος

Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ξαν Θε ου Πα τρος α

μην

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω Σε και

αι νε ε σω το ο νο μα α Σου εις τον αι ω ω να

και εις τον αι ω να του αι ω ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα

τα αυ τη α να μα ρτη τους φυλα χθηναι η μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε

ε ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα σμε ε

νον το ο νο μα α Σου εις τας αι ω νας α μην

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος Σου εφ η μας

θα περ ηλ πι ι ι σα μεν ε πι Σε

Ε υ λο γη το ος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

καὶ ὠματά σου (τρὶς)

Κυριεκαταφυγηεγενηθης ημιν εν
γενεακαιγενεα εγωειπα Κυριεελε
ησονμε ιασαιτην ψυχηνμου οτι ημαρ
τον Σου

Κυριεπρος Σεκατεφυγονδιδαξοονμε
τουποιειντοθελημα σου οτισυειοθεος
μου

Οτιπαρασοιπηγη ζωης εντωφωτισου
οψομεθαφως

Παρατεινοντοελεοςσου τοις γινωσκου
σι Σε

Αγιοςοθεος ΑγιοςΙσχυρος Αγι
οςανατατοςελεησονημας (τρὶς)

ΔοξαΠατρικαιΥιωκαιαγιωΠνευματι
Καινυνκαιαιειςτουςαιωνωντων

αι ω νων α μην ^{υ̇ ρ̇}

A γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας ^{υ̇ ρ̇}

Ἀσματικόν. ^{χ̇}

A γι ι ι ος ο Θε ε ο ος ^{υ̇ ρ̇} Α α α α

γι ι ος Ι ι σχυ υ υ ρος ^{υ̇ ρ̇} Α γι ος Α α α

θα να α τος ε ε λε η η σο ο ον η η η η μα

α α ας ^{υ̇ ρ̇}

Καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱεράρχου.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος ^{Δι-Θ}

O σι ως ε βι ω σας ως Ι ε ρα ρ χης σο φος ^{ε̇} δο

ξα σας τον Κυ ρι ον δι ε να ρε τς ζω ης ^Δ Νε

κτα ρι ε ο σι ε ^{ε̇} ο θεν τς Πα ρα κλη τς δο ξα

σθεις τη δυ να μει ^Δ δαι μο νας α πε λαν νεις και νο

σθ ντας ι α σαι ^{ε̇} τς πι στει προ σι ο ντας τοις θει οις

λει ψα νοις ^{χ̇} σθ ς ς ^Δ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

ᾠχος πλᾶ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

ᾠχος πλᾶ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος ᾠδὴ Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 141 (91).

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ φάλλειν τῷ
ὀνόματί σου, Ὑψιστε. (141' 2)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν
σου κατὰ νύκτα. (141' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ'. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν
τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιᾶσομαι. (141' 5)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (Ψαλ' 16)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς Ψβ' (92).

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο·
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (Ψβ' 1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οἰς θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
8 ι α

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ
σαλευθήσεται. (Ψβ' 1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οἰς θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
8 ι α

Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. (Ψβ' 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
8 ι α

Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγιασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (Ψβ' 5)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
8 ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τες αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σα ρ κω θη
ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
πα ρ θε νθ Μα ρι ι ας α τρε πτω σ ε ναν θρω πη

σας ^ε σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος ^Δ θα να τω
 θα να τον πα τη η σας ^ε εις ων ^Δ της α γι ας Τρι
 α α α δος ^ε συν δο ξα ζο ο μενος τω Πα τρι ^Δ
 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι ^ε σω σον η μα α
 ας ^Δ

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...
 Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'. (Ἐκλογή).

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Στίχ. α'. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὀσίων αὐτοῦ.
(ριε' 6)

Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱεράρχου.

Σ η λυ βρι ας τον γο νον και Αι γι νησ τον ε φο
 ρον ^Δ τον ε σχα τοις χρο νοις φα νε ε ντα ^Δ α ρε τη ης φι
 λον γνη σι ον ^π Νε κτα ρι ον τι μη σω μεν πι στοι ^Δ ως
 εν θε ον θε ρα πο ντα Χριστῶ ^π α να βλυ ζει γαρ ι
 α α σεις παντο दा पास ^Δ τοις ευ λα βως κραυ γα ζσ σι ^π
 δο ο ξα τω σε δο ξα σα ντι Χρι στω ^Δ δο ο ξα τω
 σε ε θαν μα στω σα ντι ^Δ δο ο ξα τω ε νε ρ γῶ ντι δι
 α σῶ πα σιν ι α α μα α τα ^π

Στίχ. β'. Μακάριος ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. (ρλα' 1)

Σ η λυ βρι ας τον γο νον και Αι γι νης τον ε φο
ρον τον ε σχα τοις χρο νοις φα νε ε ντα α ρε τη ης φι
λον γνη σι ον Νε κτα ρι ον τι μη σω μεν πι στοι ως
εν θε ον θε ρα πο ντα Χριστῃ α να βλυ ζει γαρ ι
α α σεις παντο दा पास τοις ευ λα βως κραυ γα ζσ σι
δο ο ξα τω σε δο ξα σα ντι Χρι στω δο ο ξα τω
σε ε θαν μα στω σα ντι δο ο ξα τω ε νερ γσ ντι δι
α σθ πα σιν ι α α μα α τα

Στίχ. γ'. Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσονται. (ρλα' 9)

Σ η λυ βρι ας τον γο νον και Αι γι νης τον ε φο
ρον τον ε σχα τοις χρο νοις φα νε ε ντα α ρε τη ης φι
λον γνη σι ον Νε κτα ρι ον τι μη σω μεν πι στοι ως
εν θε ον θε ρα πο ντα Χριστῃ α να βλυ ζει γαρ ι
α α σεις παντο दा पास τοις ευ λα βως κραυ γα ζσ σι
δο ο ξα τω σε δο ξα σα ντι Χρι στω δο ο ξα τω

σε ε θαν μα στω σα ντι Δ δο ο ξα τω ε νερ γρ ντι δι
 α σθ πα σιν ι α α μα α τα α α α π ρ

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δ ι - θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν Δ και προ σπε ε σω ω
 μεν Χρι στω ω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε
 Θε ου ο εν Α γι ι οι οισ θαν μα στο ο ο ο
 ος

ὁ β΄ χορός:

Ψαλλον τας σοι αλ λη λσ ς ι α Δ

Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος ξ Πα ρ

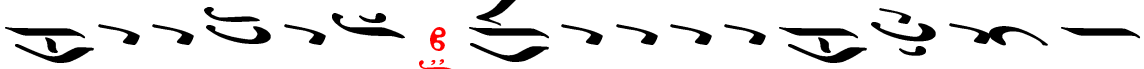
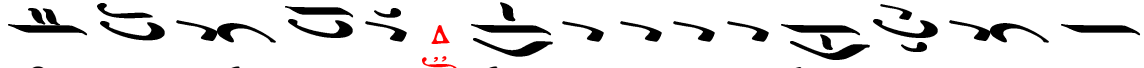
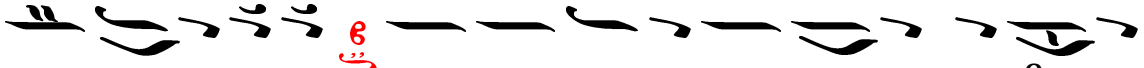

Σ η λυ βρι ας τον γο νον και Αι γι νης τον ε φο
 ρον τον ε σχα τοις χρο νοις φα νε ε ντα α ρε τη ης φι
 λον γνη σι ον π ρ Νε κτα ρι ον τι μη σω μεν πι στοι ως
 εν θε ον θε ρα πο ντα Χριστῶ α να βλυ ζει γαρ ι
 α α σεις παν το δα πας τοις ευ λα βως κραυ γα ζσ σι π ρ

 δο ο ξα τω σε δο ξα σαντι Χρι στω ^Δδο ο ξα τω

 σε ε θαν μα στω σαντι ^Δδο ο ξα τω ε νερ γλ ντι δι

 α σθ πα σιν ι α α μα α τα ^π9
 Ἔτερον.

Ταχὸ προκατάλαβε. Ἦχος ^ΔΔι-Θ

Οσι ως ε βι ω σας ως Ι ε ραρχηςσοφος ^εδο

 ξα σας τον Κυ ρι ον δι ε να ρε τσ ζω ης ^ΔΝε

 κτα ρι ε ο σι ε ^εο θεν τσ Πα ρα κλη τσ δο ξα

 σθεις τη δυ να μει ^Δδαι μο νας α πε λαυ νεις και νο

 σθ ντας ι α σαι ^ετς πι στει προ σι ο ντας τοις θει οις

 λει ψα νοις σθ ^ε

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Δόξα.

Κοντάκιον τοῦ Ἱεράρχου.

Τῇ ὑπερμάχῳ. Ἦχος ^ππδ Νη

Ο^{Νη}ρθο δο ^{Πα}ξι ι ^{Νη}ας το ον α ^{Πα}στε ρα τον

 νε ο φω ω τον ^εκαι Εκ κλη σι ι ^{Νη}ας το ο νε

 οδ μη τον προ τει ^εχι ι ^εσμα α ^ενυ μνη σω μεν

καρ δια ας εν ευ φρο συ νη ^{Πα}δο ξα σθει εις γαρ
^{Νη}ε ε νεο γει α τη τσ Πνευ μα α τος ι α
 μα των α να βλυ ζει χα α ριν αφ θονο ^{Δι} τοις κραυ
 γα ζσ ς ^{Νη}σι ^Δχαιροις Πα α τεο ^{Νη}Νε κτα α ρι ι ε

Καὶ νῦν.

Κοντάκιον τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου.

(ἀπὸ ἡ' ἕως κέ' πλὴν τῆς κ' Νοεμβρίου).

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ. Ἦχος ^{Δι}Ϡ-Ϡ

Ο κα θα ρω τα α τος να ος τσ Σω τη ρος η
 πο λυ τι μη η τος πα στας και Παρ θε νος το ι ε
 ρον θη σαυ ρι σμα της δο ξης τσ Θε ου ση με ρον
 ει σα γε ε ται εν τω οι κω Κυ ρι ου την χα ριν
 συν ει σα γσ ς σα την εν πνευ μα τι θει ω ην
 α νυ μνσ σιν Α γγε λοι Θε ς αυ τη υ παρ χει σκη
 νη ε πσ ρα νι ο ο ος

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος ^{Δι}Ϡ-Ϡ

Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος Δι-θ

A α γι ι ος ο Θε ε ος A α γι ι

ος Ι σχυ υ ρος A γι ος A θα α να α τος

ε ε λε η σον η η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και A γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ωνων α α μην

A γι ος A θα α να α τος ε ε λε η

σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α ια α α ιε α α θα α να το
ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Ἔτερον ὑπό Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι-θ

N ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

A α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο

ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ο

ο ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

A α α α α α γι ο ο ο ο ος α

θα α α α α α α α α α α α α α α θα

α να α α τος

E λε ε ε ε λε ε ε η σον η μα

α α α α α α α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Πρὸς Ἐφεσίους (ε' 8-19).

(Ζῆτει τῇ Δευτέρᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος).

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος α΄.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν. (μῆ 4)

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε, πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην. (μῆ 2)

Ἦ οὐ ψάλτης.

Ἦχος 4 Πα ρ

Το στόμα μου λαλήσει σοφίαν και η
μελεε τητηςκαρδι ι ασ μου νεσιν

Στίχ. α΄. Ἀκούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην. (μῆ 2)

Το στόμα μου λαλήσει σοφίαν και η
μελεε τητηςκαρδι ι ασ μου νεσιν

Στίχ. β΄. Κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου, ἀνοίξω ἐν ψαλτηρίῳ τὸ πρόβλημά μου. (μῆ 5)

Το στόμα μου λαλήσει σοφίαν και η
μελεε τητηςκαρδι ι ασ μου νεσι ι ι ι ν

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε· —ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐν πάσῃ ἀγαθωσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ· —δοκιμάζοντες τί ἐστὶν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ. Καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάρποις τοῦ σκότους, μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε· τὰ γὰρ κρυφῆ γινόμενα ὑπ’ αὐτῶν αἰσχρόν ἐστι καὶ λέγειν· τὰ δὲ πάντα ἐλεγχόμενα ὑπὸ τοῦ φωτὸς φανεροῦνται· πᾶν

γὰρ τὸ φανερούμενον φῶς ἐστὶ. Διὸ λέγει· Ἐγείρε ὁ καθεύδων καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ἐπιφαύσει σοι ὁ Χριστός. Βλέπετε οὖν πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε, μὴ ὡς ἄσοφοι ἀλλ' ὡς σοφοί, ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρὸν, ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραὶ εἰσι. Διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ συνιέντες τί τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου. Καὶ μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ, ἐν ᾧ ἐστὶν ἀσωτία, ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν Πνεύματι, λαλοῦντες ἑαυτοῖς ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ἄδοντες καὶ ψάλλοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος β'. Ψαλμὸς λς'.

Ἦχος Δι-θ.

A λλη λϝ ι̣ ι̣ α A α λλη η λϝ ϝ ϝ ϝ
 ι̣ ι̣ ι̣ ι̣ α A α α αλ λη η λϝ ϝ
 ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι̣ ι̣ α α α

Στίχ. α'. Στόμα δικαίου μελετήσῃ σοφίαν, και η γλωσσα

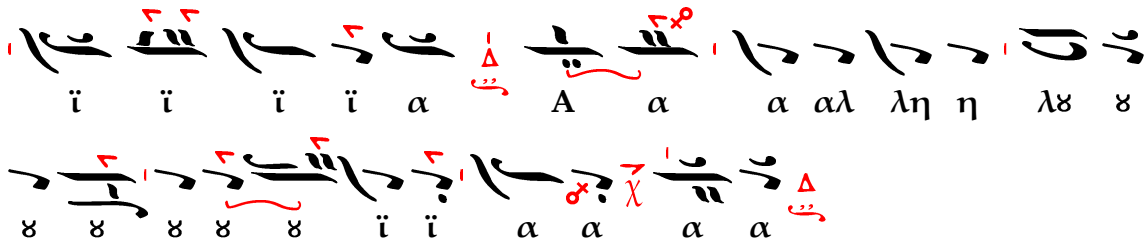
αυ τϝ λα α α λη η η σει κρι ι̣ σιν

A λλη λϝ ι̣ ι̣ α A α λλη η λϝ ϝ ϝ ϝ
 ι̣ ι̣ ι̣ ι̣ α A α α αλ λη η λϝ ϝ
 ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι̣ ι̣ α α α

Στίχ. β'. Γινώσκει Κύριος τὰς ὁδοὺς τῶν ἀμώμων και η κλη

ρο νο μι α αυ των εις τον αι ω να ε ε σται

A λλη λϝ ι̣ ι̣ α A α λλη η λϝ ϝ ϝ ϝ

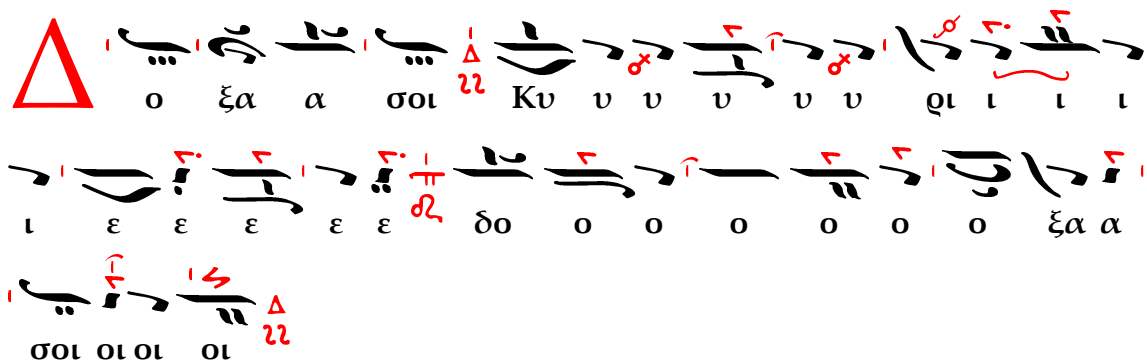
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (δ' 25, ε' 1-12).

(Ζήτει τῇ Γ' Ἰανουαρίου, τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ὄχλοι πολλοὶ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, καὶ Δεκαπόλεως, καὶ Ἱεροσολύμων, καὶ Ἰουδαίας, καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου. Ἴδὼν δὲ τοὺς ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος, καὶ καθίσαντος αὐτοῦ, προσῆλθαν αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ. Καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ, ἐδίδασκεν αὐτούς, λέγων· Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται. Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν. Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται. Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται. Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται. Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Μακάριοι ἐστέ, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι, ἕνεκεν ἐμοῦ. Χαίrete καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ἦχος ἰὲ Δι. ς

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι-θ

Ο ^{Δι} λι οι οι οι τα α α α Χε ε ε ε ^{ν-Γ' 22}

ε ε ε ε ε ^υε ε ε ε ε ε ε ε χε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ϑ ϑ ϑ ϑ Χε ϑ ϑ βι ι ι ιμ μν υ υ υ υ ^{Νη}

υ υ στι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω ω

ως ^{Δι} ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο

ο ο ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον

τε ε ε ε ε ε ε ε ε ες ^θ και αι αι αι

τη η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι οι

ζω ο ο ποι οι ω ω ^Δ Τρι ι α α α α ρα α α

α α α α α α α α α α α α Τρι α α

α α δι ι ^Δ το ον τρι ι σα α α α

γι ι ι ι ο ο ο ον υ υ υ μνο ο ο ον ^{Ζ' 22}

προ σα α α ^Μδο ο ο ^{Β8}υ μνον προ ο σα α α

δο ο ον τε ες πα α α α α α σα α α

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην α

πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

ρι ι ι μνα α α α α α α α αν

Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

ε ε ε ε α

Τ ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ων υ

πο ο δε ξο ο ο με νοι οι **Τ**αι αις α αγ γε

λι ι και αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο

ο ρϑ ϑ ϑ με νο ον τα α ξε σι ι ι ι ι

ι ι ι ι ιν Α λλη λϑ ϑ ϑ ι ι ι ι

α α α α α

Τὰ Λειτουργικά,
ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

Ἦχος ἰβ̣

Πα τε ρα Γι ον και Α γι ον Πνε ευ μα Τρι χ

α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη νης θυ σι αν αι νε σε

ως

Και με τα του Πνευ μα το ος σου

Ε χο μεν προστον Κυ ρι ον

Α ξι ον και δι ι ι ι ι και ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ

βα ωθ ^Δ ²² πλη ρης ο ου ρα νος και η γη της δο ξης
 σου ω σα να εν τοις υ ψι ι στοις ^Δ ²² ευ λο γη ^Δ ²²
 με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ
 ρι ι ου ου ου ^Δ ²² ω σα να εν τοις υ ψι ι ι
 ι ι ι στοις ^Δ ²²
^Δ ²² Α μη η ην ^Δ ²² Α μη η η ην ^Δ ²²
^Δ ²² Σε υ μνου ου μεν ^Δ ²² Σε ευ λο γου ου με ε ε
 εν ^Δ ²² Σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ ρι ε και δε ο με
 θα α σου ου ου ου ^Δ ²² ο Θε ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ος η μω ω ω ων ^Δ ²²

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ἦχος Δι

^{Δι}
^{Δι} Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως
 μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο
 το ο ο κον ^Δ την α ει μα κα α ρι στο ο ον και
 πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι

λιε λιε ρα ρα λιε ρα λιε ε ε ε λιε ρα ρα
 λιε ε ε λιε ρα ρα λιε ε ε λιε ρα α λιε ρα α
 ρα α λιε ε Αλ λη λου ου ου ου ρου ου ου ου
 ι ι ι ι ι ι ι α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α

Ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀνθολογίας Θεοδώρου παπα-Παράσχου, Φωκαέως, μετὰ σημάσεως τῶν ῥυθμικῶν ποδῶν καὶ τῶν ἔλξεων, ὡς καὶ τινῶν ἄλλων σημείων, παρὰ Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη, μουσικοδιδασκάλου.

ΑΘΗΝΑΙ 2003

Οἱ ἐντὸς παρενθέσεως ἔλξεις καὶ φθορὲς ἐκτελοῦνται κατὰ βούλησιν.

Ἦχος Δι-θ

Ει δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ ν ς ς ς ς
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Πλη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σ ς Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν σ ο τι η ξι ω σας η μας των α

γι ων σθ με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νη ν σθ
 Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α Α λλη
 λθ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με
 νον α πο τϵ νυ ν και ε ως τϵ αι ω ω νος
Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη
 με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τϵ νυ ν και ε ως
 τϵ αι ω ω νο ο ος